

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τί ταραχή, τί σύγχυσις, τί ἀναστάσις τῶν ὅλων αὐτάς τὰς δύο τελευταίας ἐβδομάδας! Ἀπὸ τοῦ τέλους ἐν ᾧ ἐλμνάζομεν μέχρι πρὸ μικροῦ, ἰδοὺ ἡμεῖς αἰφνης παρασυρόμενοι ἐν χειμάρρῳ γεγονότων διαδεχομένων ἄλληλα μὲ τὴν ταχύτητα τῆς ἀστραπῆς. Τὸ δεκαπενθήμερον, ὅπερ διήλθομεν, καίτοι δὲν ἦτο τὸ περίφημον ἐκεῖνο καὶ ἀόρατον ἀκόμη, καθ' ὃ αἰετοίτε ὑπέσχετο νὰ ἐνεργήσῃ ἡ κυβέρνησις μας, πρέπει ὁμως πάντως νὰ σημειωθῇ ὡς ἐν τῶν μᾶλλον ἀξιωματικῶν χρονικῶν διαστημάτων. Τελεσίγραφα, διακοινώσεις, διπλωματικαὶ quadrilles, μετακινήσεις ἠνωμένων στόλων καὶ στρατῶν, ἀφίξεις ναυάρχων, ἄρθρα τῆς «Πρωίας», ἔνοπλοι διαδηλώσεις, ἀδιέκοπτοι ἀπειλαὶ μονομαχιῶν τοῦ κ. Εὐταξίου, παρέμβασις πρέσβους Ἀμερικῆς, συμπλοκαὶ παρὰ τὰ σύνορα, συμπλοκαὶ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, ἀφοπλισμοί, προχωρήσεις, ὑποχωρήσεις, παραχωρήσεις, καὶ μυρία ἄλλα, τόσον ἀλληλοσυγκρουόμενα, τόσον δισπλάσματα, τόσον ἀλλόκοτα καὶ παράδοξα καὶ ἀντιφατικά, τόσας διαφορὰς ἐκδόσεις ὑφιστάμενα καὶ τοιαύτην γενικὴν ἐκρυθμὸν κατὰστασιν πνευμάτων ἐκδηλοῦντα, ὥστε οἱ ἀνδρῶντες ἐποψιν καὶ ἂν ἐξετασθῶσιν, ὥστε οὐδόπως ἐπαρξενεῦθην ὅτε ἤκουσα λίαν ἀξιόπιστα πρόσωπα, παρ' ὧν ἐζήτουν πληροφορίας περὶ τῶν νεωτέρων συμβάντων, βεβαιοῦντά με ὅτι ὁ κ. Δεληγιάννης ἀπέστειλε τελεσίγραφον πρὸς τὸν πρέσβυν τῆς Γερμανίας ζητῶν ν' ἀφοπλισθῇ ὁ κ. Εὐταξίας, ὅτι ὁ ἠνωμένος στόλος τῆς Ἑλλάδος ἀπέπλευσε μετ' ἐσφραγισμένων διαταγῶν εἰς Ἀμερικὴν, ὅτι οἱ πρέσβεις ἐποίησαντο ἔνοπλον διαδήλωσιν πρὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὅτι οἱ κκ. Ἀζελὸς καὶ Κοσσονάκος συνεπλάκηνσαν ... παρὰ τὰ σύνορα!

Μεταξὺ πάντων τούτων δυσκολώτατον θὰ ἦτο ἀναμφισβόως νὰ ὀρίσῃ τις ποῖον εἶνε τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον καὶ ἀξίον ἰδιαιτέρας προσοχῆς. Ἀλλ' ἡμεῖς τοῦλάχιστον ὡς τοιοῦτο νομίζομεν τὸ ἄγγελμα ὅτι ὁ κ. Δεληγιάννης μέλλων νὰ ἔρξηται ἐκπληρῶν τὰς μέχρι τοῦδε πρὸς τὸ ἔθνος αὐτοῦ ὑποσχέσεις του ἡκουσεν αἰφνης φωνὴν ἀποτρέπουσαν αὐτὸν τούτου. Τοιοῦτου ὅπως ὑπερφυσικοῦ συμβάντος παρόμοιον ματαίως θάναζήτομεν βεβαίως ἀλλαχοῦ ἢ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, ὅπου τοὺς δυνατοὺς τοῦ Ἰσραὴλ πορευομένους ὅπως πράξωσιν ἀναχατίζουσιν αἰφνης φωναὶ ἄνωθεν καὶ παντὸς εἶδους ἀνάλογα σημεῖα· διὰ τοῦτο δὲ φαίνεται καὶ ἡ *Πρωία* μετεχειρίσθη ὅπως γραφικὸν ὕψος ἀναγγέλλουσα εἰς τὸν περιούσιον λαὸν τὸ γεγονός. Ἀλλ' ἀφοῦ ἀπαξ ὁ κ. Δεληγιάννης ἀνυψώθη εἰς τὴν περιωπὴν βιβλικοῦ ἥρωος, ἀναμένομεν προσεχῶς ὅταν ποτὲ ἀποφασίσῃ νὰ ἐκκινήσῃ τυχὸν πάλιν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς ὑποδούλου φυλῆς του ν' ἀναγγεῖλῃ ἡμῖν ὅτι ἐκ νέου ἠμποδίσθη τούτου ἰδὼν βᾶτον φλεγομένην καὶ μὴ κατακαυομένην.

Καὶ ὅχι μόνον βιβλικὸν ἥρωα ἀνέδειξαν αἱ πρόσφατοι περιστάσεις τὸν κ. Δεληγιάννην, ἀλλὰ καὶ τύπον ἀντάξιον καθ' ὅλα τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων. Ἐναμίλλως πρὸς τὸν περιώνυμον ἐκεῖνον Κικινάτον, ἀφοῦ διεξήγαγε καὶ αὐτὸς τόσας φανταστικὰς ἐκστρατείας, ἀφοῦ ἐτέλεσε τόσους ἰδανικοὺς πολέμους, ἀφοῦ προσέφερεν εἰς τὴν πατρίδα του τόσας ὑπηρεσίας καὶ ἀφιέρωσεν εἰς αὐτὴν τόσας ἀκαματηρὰς μερίμνας, δὲν ἐδίστασεν εἰς τὸ τέλος νὰ περιβληθῇ τὸ ἐνδυμα ἀπλοῦ εἰρηνικοῦ ἀστού καὶ νὰ καλλιεργῇ λάχανα ... εἰς τὰ ἄρθρα τῆς *Πρωίας*.

Πολλοὶ ἀποροῦσι καὶ μετὰ περιεργείας ἐξετάζουσι τοὺς

λόγους τῆς αἰφνιδίως ταύτης ἰδιαιτέρας πρὸς τὰ λάχανα συμπαθείας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ τῆς διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς ἀνακηρύξεως τῆς λαχανοφαγίας ὡς κυρίας πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως. Νομίζομεν ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ δώσωμεν πληρέστατα τὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου τούτου. Ὡς γνωστὸν τὰ λάχανα θεωροῦνται ὡς καλλίστη καὶ ὠφελιμωτάτη τροφή ἰδίως διὰ τοὺς διανοητικῶς ἐργαζομένους, ὑπὸ σπουδαιοτάτων δὲ φυσιολόγων πολλάκις σοβαρῶς ὑπεστηρίχθη ὅτι ἡ χορτοφαγία δύναται νὰ ὑποδοθῇσιν μεγάλως τὴν σκέψιν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἀναμφισβόως οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ μὴ ἐννοῶν καὶ ἀναγνωρίζων πληρέστατα τὴν ἀνάγκην, ἣν θὰ ἡσθάνθη ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ὅπως ὑποδοθῇσιν καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὴν διανοητικὴν του ἐργασίαν.

Τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου τῆς *Πρωίας* δὲν ὑπῆρχε κανὲν ξενοδοχεῖον ἐν Ἀθήναις τὸ ὅποιον νὰ μὴν εἶχε λάχανα εἰς τὴν λίστα του. Καὶ ἐπειτα λέγουσιν ὅτι ὁ λαὸς δὲν ὑποστηρίζει τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως!

Καὶ τὴν λαχανοφαγίαν ταύτην προεκήρυσσε τὸ πρωθυπουργικὸν ὄργανον ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα! Φαντασθῆτε ἂν ἦτο καὶ Σαρακοστή!

Τὸ θέαμα τῶν εἰς Φάληρον καταπλεόντων θωρηκτῶν ἦτο ὠραιότατον ἀπὸ τῶν Σπηλῶν, ὅπου πλῆθος συνηγμένον πολὺ παρηκολούθει τὰς κινήσεις των. Ἀλλὰ πολὺ ὠραιότερον ἦτο ἡ μεταξὺ τοῦ πλῆθους σύγχυσις καὶ ἡ ἀμφισβολία εἰς ποῖαν τάχα ἐθνικότητα ν' ἀνήκουν καὶ τί ζητοῦν καὶ διατί ἔρχονται. Ἐβυσεν ὁμως τὴν ἀπορίαν, συνοψίσας ἅμα καὶ πᾶσαν τὴν σημερινὴν πολιτικὴν ἡμῶν κατὰστασιν, εἰς ἓκ τῶν πολλῶν ἐκεῖ, ἐν μιᾷ φράσει:

—Εἶναι τὰ νέα θωρηκτὰ ποῦ μᾶς ἔφερεν ὁ Δεληγιάννης... ἀπὸ τὴν Σουδαν!

Καὶ ἐν τούτοις ὁ κ. πρωθυπουργὸς διαμαρτύρεται ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν προτέραν πολιτικὴν του καὶ ἐπικαλεῖται θεοὺς καὶ ἀνθρώπους ὅτι δὲν ὑπεχώρησε καὶ ὀρκίζεται νὰ τοῦ κοπῇ τὸ χεῖρ ἂν ὑπογράψῃ ἀφοπλισμὸν. Ὁ ὄντως φοβερὸς οὗτος ὅρκος, λεγόμενος παρὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἶνε τόσον ἀξιόπιστος ὡς νὰ ἐλέγετο ὑπὸ τοῦ πρὸ τετραετίας ἀφικθέντος ἐν Ἀθήναις Οὐνθαμ... τοῦ ἄχειρος.

Variations ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πρωτοτύπου ὅρκου:

Ἐὰν ὅλοι οἱ πολιτικοὶ μας παρεδέχοντο τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Δεληγιάννη ἐγκαινιζόμενον ἤδη νέον εἶδος τοῦ ὀρκίζεσθαι, καὶ ἂν ὄντως οἱ τοιοῦτοι ὅρκοι αὐτῶν μετὰ τὴν διάφυσιν τῶν ὑπεσχημένων ἐπραγματοποιούντο, φαντασθῆτε τότε διὰ μίαν στιγμὴν τί ὀλόκληρον στρατιὰν ἀναπύρων πολιτευομένων ἐμέλλομεν νὰ ἔχωμεν!

Τὸ μόνον μέλος τὸ ὅποιον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔμενεν εἰς πολλοὺς ἐξ αὐτῶν θὰ ἦτο ἀναμφισβόως ἡ γλῶσσα, διότι κανεὶς βεβαίως δὲν θὰ εὕρισκετο ὅστις νὰ ὀρκισθῇ ποτε νὰ τῷ ἀποκοπῇ ἡ γλῶσσα ἂν ψευστῇ ἐκ νέου.

Kόθορνολ